

Belt Budapest, 1967. 3. 20-21, (330)

Szíreni leányegéből fiktív
Kassák Lajos,

ér a levele, vallomás, körönet, kesei
sürgöny vagy bodrogsgáj-ünenet; még
aznap, mikor versét felolvastam, megrál,
ha "sentimentális", vagy a konjuknak
köszönhető; de igényben konstruktíven
és dinamikusan gyarapító, eset - címlmes
lenne. —

Jól érök ez most, és a föltárt boldog-
ság-darab, fogadja tökem öröktén
és nyuctálék, ha az lehetőséges. Tánán
az elkerült köszöntést örökettem el
tűtelmesebben lehet el fogadni, mint
a kerítő, négoly aláratatosat. —

(Lehet, hogy ezt a levelet nem kül-
döm el, tiltja szeméremem és megzenem),
lehet, igen, bár ami jól lesz nekem,
nem lehet idegen másikról sem, ki, zöld,
elletősélem bonyos statikai alátímas-
zást kapott; igen, - furcsa módon a
"dinamika" is a "statika" tudományág-
hoz tartozik; ott kapott statust...)

Tehát szegencem az, hogy oly körökben
kerdőként eszem és sokszor ~~lakás~~ lehetségeim
bitárát, mikor önt nem „tanították” nem
„mondta” — tödöt fújtak, helyesebban
„fájterü” — okáltak erre az élelműve;
logikusan en csek KASSÁKOT hallokkam,
a nevet; a mindig „elidegenítetek”,
„homo individualist” ar „ízületférhetet-
lens” → konkr. művész szükség a
fánkban nem volt korvárférhető — sem
kegyekben, sem könnyebben. KASSÁK
Krasznaq visszatérte az én 1930 tiján
született generáción képviselben, mint
egy socialista eszményig, eg Vilekki,
aki valahol ér, dolgozik, tanít, — de
T lakkat öri T fükkal.

- Nagyon részön, földműves lehetetlennel
találkotam KASSÁKKAL, esetük 5 éve-
vel BLAISE CENDRARS kapcsán, Arc-
kepét cigaretasíkkal, ingéppel eg auto-
módból elott imádkozva meg, mint
menekülő maga-magát. — Mintán a
kötelező KASSÁK mint teljes slájt
cigádul hork létre: az ingálom, his-
váti harangok meglovdult eredőjában
ünnepi kolonolla: kerestem a gyűlölt,
nem találtam. —
Arrután eg-kés véres-brézeg-szucsl-

len-hívó vers az ÉS-ban (elejtőt, nyomora-verető ülőigantás jelente az élejtő, a keresendőt, a megtalálásot és bánya-frandót → mégsem találtam Rá.)

→ azután jött a felkészés; „A ló meg kel,
a madarak kirepülnek” – és eggyőrői
 Árvás-zakatosas, „Wenes valas” c.
 orató, ahol előfordult nem hatvanel-
 halászat az ethnoröcsít.

A fűvű más percg.

Magamnak tűltük a triündést, nem telefonáltam, nem jelentkeztüm. A grü-
 léshez-felkészülés készéjére az éles jele,
 a végződő virágosás és legfőképpen a MEG-
 ÉRTÉS életét, nem hagyta felvenni a te-
 lefonkaraplot (nemha a telefon ma nincs
 hívó) semmilyekkel kecsogtat is.)

Íz a vers lényeges része a rit, ső, ke-
 ménés és a lercső.

E öNISMERET és az ÖN ISMERETE nélküli
 a statika - dinamika STERIL és illogikus
 épitmény.

Nemcsak önkéntelenül és hagyhetetlenül, fra-
 vad elhatározásához az 194254 GOT tal-
 masztva, alá, kizáráshiba - hogyan ki-
 számítható - emberi oszlopokkal.

Statuomura ma menedéket nyújtott,

ahog szánumukkal megedékel adott saját
környezetben - kényelmetlen elhatalmásító volt,
CENDRARSNAK is, aki pedig a kötélhurrok-
lal minden művészű hármaszt font, (így
Romeosnak a leánya Mercutioval is) →
pedig ön hármaszt font orális - életben a
fehetségtelenségi és alkalmatlauság női,
amelyet primitívnek és igen lezárt körben =
fájdalmassáll neverünk.

LE CORBUSIERnek, az "önjelölhetetlen"
epítésnek, aki rosz festő volt és konst-
truál betonról öntött a megfogalmaz-
hatatlan ; volt eg Marseilles-i háza,
amit eg Bach figura matematikájának
fejleszt → exaltál statikussá kezeli-
te és kezeli a megfoghatatlan dinamiz-
must, — a "Troyta műsikét".

Városi részbeni, — oszt nem Bach ből,
hanem sokkal komplexebb éllet - re-
metőt jut ezrebe ma helyeltben - KASZIK.

A "Gymnázium" mindenkihez elérőnél minden-
annyian feje felet - megis a Kakofon
harmonikai valaki megfogalmazta és „ki-
gyűjtötték" effektek adott a

"végkepp elbonyoltra"

le szabad est végleg kilőrök a robban-
tásnak a győztesgalán, "realis" és "szimpatikus"
az adományt kritikus tervezésből kábel-
ból.
KA-W. 1732